

Poeziei

Bragagiu

În oricare gânduri
În oricare vise
Poezia rânduri
Gingașe îmi scrise.

Pe-orice căi ce pleacă
Ori pe cale-ntoarsă
Ea mă tot împacă
Să mă-ntorc acasă.

Mi-e ca și o soră
Sau îmi este mamă,
Când e auroră,
Dar când e și vază.

Strict severă-ntreabă,
Luminoasă tace
Și eu fug în grabă
Sau aștept în pace.

Unde nu m-aș duce,
De-undeva de vin eu
Poate fi răscruce
Ori far cu lumine.

Uneori mă satur
Și-i spun că-i străină -
Ea la mine cată
Blândă și senină.

De-o ador cu bale
În amarezare,
Mă privește-n jale
Și ocrotitoare.

Ea că mi-i corvoadă,
Că zeiță-mi este,
De-o doresc cu roadă
Pleacă în poveste.

Poate să m-asculte
Din orice durere,
Dar mă mir mai mult eu

Câtă-mi dă putere.

Soarta mea când plâns-a
Că-i nefericită
M-am trezit cu dânsa
În partea iubită.

Când văd nenorocul
Într-un teasc mă frânge
Poezia focul
Mi-l aprinde-n sânge.

Și nu e obstacol,
Hău fără de punte
Care să mă-ntoarcă
De la pisc de munte...

Ești chemare-n față
Și aripi în spete.
Dumnezeu în viață
Fericirea-mi dete.
Victor Bragagiu